

Bet. o. Lovf. om Hærens Ordning.

Lovudkast, da vil det af, hvad der alt er anført, fremgaa, at Udkastet i mange Retninger af Mindretallet maa erkendes for tilfredsstillende, idet det paa de fleste Punkter raader Bod paa de fremhævede Mangler og gjør dette paa en efter Mindretallets Formening moderat og hensigtsmæssig Maade.

Det er en Selvsølge, at det forelagte Forslag — lige saalidt som noget andet — har kunnet tilfredsstillende alle de tilbørlige modstridende Forbringinger, som Mindretallets enkelte Medlemmer, som det vil fremgaa af Betænkningen fra ifjor, kunde have ønsket tilfredsstillende. Men i Erkjendelsen af det Udførelse i en snarlig Ordning af de heromhandlede vigtige Formaal, samt af de Fortrin, Lovforslaget paa mange Punkter frembyder, have samtlige Medlemmer af Mindretallet dog troet at kunne slutte sig til dette, naar den ved samme tilføjede Ordning gennem nogle Ændringer, navnlig Fodfolket vedrørende, blev bragt nærmere til det nu Bestaaende, end Forslaget antyder.

Medens nemlig Mindretallet maa yde Bestræbelserne for at søge de nuværende Reserverbatailløners Kampdygtighed forøget ved at formere alle Batailløner, hvis Bestemmelse er at deltage i Forsvaret i 1ste Linie, som Liniebatailløner, al Anerkjendelse, kan det ikke i denne Foranstaltning se nogen Støtte for en selv mindre Indskrænkning i Fodfolkets Styrke. De Opgaver, som den i Motiverne til Lovforslaget om overordnede Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme udviklede Forsvarsplan stiller i Udsigt, ville efter Mindretallets Formening i og for sig gjøre en Formindskelse i Liniehærens Styrke utilraadelig. Men hertil kommer yderligere, at hele Spørgsmaalet med Hensyn til de Besætningsanlæg m. m., hvortil Forsvaret skal støttes, og deres eventuelle Størrelse og Karakter endnu maa betragtes som saa sværende, at en Formindskelse af det levende Forsvar ikke kan tilraades.

Mindretallet er saaledes paa dette Punkt i Uoverensstemmelse med Lovforslaget og maa tilraade Ættinget at holde fast ved det bestaaende Antal af Linie- og Reserverbatailløner, og altsaa i Analogi med Lovforslaget at fastsætte Fodfolkets Liniestyrke til 30 Batailløner.

Naar Mindretallet til dette Forslag maa knytte et andet med Hensyn til Formationen af disse 30 Batailløner i større Hæreløser, da vil den Uoverensstemmelse med Regjeringsforslaget, som herved fremtræder, formentlig være mere tilspindende end reel, idet det maa anses for givet, at Bevarelsen af de 30 Batailløner maa medføre en anden Formation end den i Forslaget omhandlede, nemlig som den i 1872 foreslaaede af 5 Brigader, hver bestaaende af 2 Regimenter à 3 Batailløner. At Mindretallet fremsætter Forslag i denne Retning, vil finde sin naturlige Begrundelse i det af samme hævdede Princip, at

man ved Revisionen bør række saa lidt som muligt ved de bestaaende Forhold og i hvert Fald gjøre Overgangen til de nye Forhold saa simpel og let som muligt. Dette Princip vil nemlig for det heromhandlede Punkts Bedkommende ske Jyldest derved, at de nuværende Halvbrigader, hvis Batailløner alt nu paa saa mange Maader ere knyttede til hverandre, bringes under en fælles Kommando.

Et andet Punkt, hvori Mindretallet tror at burde foreslaa Ættinget en Ændring i det foreliggende Lovforslag, er Uddannelsen ved Fodfolket. Mindretallet, der med Hensyn til dette Punkt skal henholde sig til den i Mindretallets Betænkning ifjor fremsatte Motivering, ser nemlig ingen Grund til at ombytte den Uddannelse, som Hærløven af 1867 foreskriver, med den i Lovforslaget foreslaaede. Dels anser man det nemlig for uheldigt, under vore almindelige Veirforhold at begynde Rekrutuddannelsen ved Fodfolket før i Begyndelsen af Mai Maaned, dels formener man, at Uddannelsen vil tabe ved at berøves de for Bevægelser i Terrainet gunstigste Maaned, dels kan man endelig ikke anfse Rekrutbatailløners Deltagelse i større, samlede Øvelser, forinden de ere øvede i Terrainet, for at være nyttig. Mindretallet skal derfor foreslaa Ættinget ogsaa i denne Henseende at forblive ved det Bestaaende, dog, for den større Del af Mindretallets (Navn, Scaventius, Thomsen og Vermeoes) Bedkommende, med den Forandring, at de større Øvelser henlægges til September som den Tid paa Aaret, der bedst egner sig for Bevægelser i Terrainet saavel ved Garnisonerne som ved større Sammenbragning af Tropper. Den Forøgelse i den fortsatte Ætting, som ved den sidstnævnte Foranstaltning foranlediges i Sammenligning med, hvad den nuværende Hærløve fordrer, opveies ved, at Mindretallet ligesom Lovforslaget kun foreslaar at indkalde indtil 4de Mars Mandskab, saa at den samlede Ættingetid for det længst til Ættinge staaende Mandskab selv med denne Forøgelse paa det Nærmeste bliver uforandret, men henlagt til en tidligere, altsaa en for den Bærnepligtige heldigere Periode.

En anden Del af Mindretallet (Dinesen, Gad og Lermansen) lægger saa stor Vægt paa, at Ættingetiden for Fodfolkets Mandskab ikke i nogen Retning forøges, lige saavel som paa, at Udgifterne ikke blive større end høist nødvendig, at den anser det for rettest ogsaa for de samlede Øvelsers Bedkommende at blive staaende ved Hærløvens Bestemmelser og saaledes at afholde disse aarligt i Juni og Juli Maaned i Veir, hvorved den fortsatte Ættinge for Mandskabet ved Fodfolket indskrænktes til $8\frac{2}{3}$ Maaned, og hvorved Udgifterne i en tilsvarende Grad formindskes.

At der ved en Del af Mindretallets Forslag vil fremkalde en noget forøget Udgift, er en Selvsølge. Da der imidlertid her foruden enkelte